

Dr hab., prof. PŚI
**Małgorzata
Włodarczyk-Biegun**

Politechnika Śląska

Spędziła za granicą 11 lat. Obroniła doktorat w Holandii, później mieszkała w Niemczech, a do Polski wróciła trzy lata temu w ramach programu „Polskie powroty” Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej. Podczas swojego pobytu naukowego za granicą wielokrotnie gościła polskich studentów lub doktorantów na stażach naukowych.

W marcu 2021 **prof. Małgorzata Włodarczyk-Biegun** rozpoczęła pracę na Politechnice Śląskiej. Obecnie jest zatrudniona jako profesor Politechniki Śląskiej w Centrum Biotechnologii oraz równolegle na stanowisku typu Assistant Professor na Uniwersytecie w Groningen w Holandii.

W Centrum Biotechnologii stworzyła grupę badawczą Biofabrication and Bio-instructive Materials, która zajmuje się nowoczesną technologią biodruku 3D do zastosowań w medycynie regeneracyjnej. Nowopowstała grupa ma charakter międzynarodowy (w sumie pracowało w niej: dwóch doktorantów z Indii, doktorant z Polski, doktorant wizytujący z Iranu na 6 miesięcy, adiunkt z Polski, adiunkt z Turcji, ponadto drugi adiunkt z Turcji w ramach własnego grantu tureckiego na rok) i cieszy się dużym zainteresowaniem młodych naukowców z zagranicy.

Grupa prof. Małgorzaty Włodarczyk-Biegun współpracuje również z grupą prof. Gelinsky'ego z Uniwersytetu w Dreźnie – jednym z najlepiej wyspecjalizowanych w biodruku 3D zespołów na świecie w ramach wspólnego grantu OPUS-LAP.

Praca naukowa i... wspólny lunch

– Przebywanie w międzynarodowym środowisku uczy tolerancji, tak potrzebnej w każdym aspekcie naszego życia – powiedziała prof. Małgorzata Włodarczyk-Biegun w rozmowie dla FRSE. – Umożliwia też nowe spojrzenie na wiele tematów, np. na sposób prowadzenia badań naukowych, pracy w la-

foto. Przemysław Włodarczyk

Jestem ciągle w ruchu

Cały czas stawiam na mobilność naukową – uważam, że nauka powinna być międzynarodowa. Dlatego łączę pracę na Politechnice Śląskiej, gdzie mam międzynarodowy zespół, z pracą na uniwersytecie w Groningen – mówi prof. Małgorzata Włodarczyk-Biegun.

laboratorium czy organizacji pracy w zespole. Z tych wszystkich doświadczeń możemy wtedy wybrać te, które odpowiadają nam najbardziej, i na tym budować styl swojej pracy badawczej. Życie za granicą nauczyło mnie przede wszystkim tego, by nie oceniać ludzi, którzy mają inne widzenie świata niż nasze. Tworząc swój zespół badawczy na Politechnice Śląskiej, czerpałam z własnych lekcji życiowych, postawiłam m.in. na międzynarodowy i zróżnicowany pod względem płci zespół, ponieważ wiem, że to otwiera umysł. Wprowadziłam też codzienny zwyczaj wspólnego lunchu, żeby się integrować i móc rozmawiać nie tylko na tematy zawodowe.

Research Star 2025 jest także w trakcie oceny czterech projektów w konsorcjach międzynarodowych, w tym dwóch projektów Marie Skłodowska-Curie Doctoral Networks,

w ramach programu Horyzont Europa, które mają na celu stworzenie konsorcjów międzynarodowych promujących nowatorskie i atrakcyjne metody szkolenia doktorantów, opartych na współpracy międzynarodowej. Planuje także prowadzenie doktoratów wspólnie z Uniwersytetem w Groningen.

– Przebywanie w międzynarodowym środowisku umożliwia nam poznawanie nowych perspektyw na wiele tematów, poszerza nasze horyzonty, co przekłada się na otwarcie umysłu, a to z kolei – na nowe pomysły. Uczy tolerancji, potrzebnej w każdym aspekcie życia – podkreśla laureatka. – Jestem ciągle w ruchu.

Nagrodę ufundowała
Narodowa Agencja
Wymiany Akademickiej

